

Kozmik Çaydanlık

Yavuz DEMİRKİRAN

Kozmik aydanlık

Yavuz DEMİRKİRAN

Mira gece gökyüzünü her şeyden çok severdi. Her akşam piring teleskobu ve bir fincan sıcak çayıyla çatıdaki gözlemevine çıkardı. Soğuğa karşı altın düğmeli lacivert astronom paltosunu ve hardal rengi atkısını giyerdi. Kıvrıcık siyah saçları hep gevşek bir topuz yapılmıştı ve yuvarlak gözlükleri yıldızları yansıtırdı. Çok çok uzaklardaki galaksileri merak ederdi.

Bir akşam Mira kapısının önünde küçük bir paket buldu. İçinde avucuna sığacak kadar küçük bir çaydanlık vardı. Tombul yuvarlak bir göbeği, minicik bir emzik burnu ve parlak siyah kocaman gözleri vardı. Ortasına kırmızı örgü bir atkı sarılmıştı ve kapağından pirinç bir etiket sarkıyordu. Mira gülümsedi. "Atkılı bir çaydanlık mı? Ne saçma!"

Çaydanlığı masasına koydu ve unuttu. Ama teleskobunu ayarlarken yumuşak bir puf sesi duydu. Arkanı döndü. Çaydanlığın emziğinden buhar kıvrılarak çıkıyordu, ama bu sıradan bir buhar değildi. İçinde minik yıldızlar gibi parlayan küçük noktalar dönüyordu. Mira soluğunu tuttu. "Bu da neyin nesi?" Çaydanlığın parlak gözleri pırıldıyor gibiydi.

Mira daha yakına eğildi. Buhar yeniden pufledi ve bu kez sisin içinde dönen minik galaksiler gördü. Pembe, mavi ve altın rengi kıvrımlar birbirinin etrafında dans ediyordu. "Bu imkânsız," diye fısıldadı. Parmağını uzattı, ama buhar sadece derisini gıdıkladı. Çaydanlık sanki gülüyormuş gibi yeniden pufledi. Mira gözlerine inanamıyordu.

İlk başta Mira bunun saçma bir numara olduğunu düşündü. Belki bir oyuncak? Ama çaydanlık puflemeye devam etti ve desenler netleşti. Buharın içinde minik yıldızlar pırıldıyor, küçük sarmal şekiller minik girdaplar gibi dönüyordu. "Sen tuhaf küçük bir şeysin," dedi Mira. Çaydanlığın emziği kıpırdadı. Onun hayranlığından hoşlanıyor gibiydi. Mira biraz daha izlemeye karar verdi.

Ertesi gece Mira yıldız haritalarını masaya getirdi. Buhar desenlerini gerçek gökyüzüyle karşılaştırmak istiyordu. Çaydanlık büyük bir bulut pufledi ve içinde yedi parlak nokta tanıdık bir şekil oluşturdu. Mira'nın gözleri kocaman açıldı. "Bu Büyük Ayı!" diye haykırdı. Haritasını kontrol etti. Tamamen aynıydı. Kalbi heyecanla hızlı hızlı çarpıyordu.

Çaydanlık yeniden pufledi. Bu kez buharın içinde dönen bir sarmal belirdi. Mira bunu kitaplarından tanıdı. "Girdap Galaksisi!" diye fısıldadı. Deseni hemen defterine çizdi. Çaydanlık başını sallıyor gibiydi. Yeni bir şekil pufledi: yıldızlardan oluşan bir üçgen. Mira güldü. "Orion'un Kemerini!" dedi. Çaydanlığın gözleri pırıldadı.

Mira bütün geceyi aydanlıęı izleyerek geirdi. Her puf farklı bir takımyıldız ya da galaksi gösteriyordu. Bazılarını biliyordu, bazılarını bilmiyordu. Her deseni yazdı, kıvrıcık saçları gözlerine düşüyordu. "Bütün bunları nasıl biliyorsun?" diye sordu. aydanlık sadece minik bir kalp şekli pufledi ve sapını kıpırdattı. Mira içini sıcak bir hayranlık duygusu kapladı.

Ertesi sabah Mira üniversiteye koştu. Profesör Orin'i odasında, kitaplarla çevrili buldu. Erik rengi hırkasını giymiş, yuvarlak gözlükleri zincirle boynundaydı. "Profesör!" dedi. "Ne bulduğuma inanamayacaksınız." Çizimlerini gösterdi. Gözlüklerini düzeltti ve dikkatle inceledi. "Bunlar doğru yıldız oluşumları," dedi. "Bunları nerede gördün?"

Mira ona aydanlıktan bahsetti. Profesör Orin nazik koyu gözleriyle dinledi. Gülmedi. "Hayranlık harika bir şeydir," dedi. "Birlikte gözlemleyelim." O akşam Mira'nın gözlemesine çıktılar. aydanlık bekliyordu. İki kişi görünce kocaman bir buhar bulutu pufledi. İçinde minik galaksiler döndü ve Profesör Orin soluğunu tuttu.

"Olağanüstü!" dedi Profesör Orin. Yıpranmış defterini çıkarıp buhar desenlerini yıldız haritalarıyla karşılaştırmaya başladı. "Bak, buhar gece gökyüzüyle tamamen uyuyor," dedi. "Bu küçük çaydanlık bize gerçek yıldız oluşumlarını gösteriyor." Mira başını salladı. "Ama nasıl?" diye sordu. Çaydanlık minik bir soru işareti, sonra gülümseyen bir yüz pufledi. Sanki "Merak etmeye devam et!" diyordu.

Profesör Orin gülümsedi. "Belki de çaydanlık, hayranlığın öğrenmeyi ateşleyebileceğinin bir hatırlatıcısıdır," dedi. "Merak ettiğimizde keşfetmek ve anlamak isteriz." Mira çaydanlığa baktı. Kırmızı atkısı yıldız ışığında parlıyor gibiydi. Çaydanlığın sadece bir numara olmadığını, bir öğretmen olduğunu fark etti. "Yıldızlar hakkında her şeyi öğrenmek istiyorum," dedi.

O geceden sonra Mira her zamankinden daha çok çalıştı. Kitaplar okudu, haritalar çizdi ve teleskobunun başında saatler geçirdi. Çaydanlık her akşam onu yüreklendirerek pufledi ve keşfedilecek yeni desenler gösterdi. Profesör Orin sık sık ziyarete geldi ve keşiflerini tartışırlardı. Mira'nın hayranlığı derin bir öğrenme sevgisine dönüştü. Hatta başkalarına yıldızları öğretmeye başladı.

Bir akşam Mira komşularını bir yıldız şenliğine davet etti. Teleskobunu kurdu ve çaydanlığı bir masaya koydu. Konuklar gelince çaydanlık minik galaksilerden oluşan güzel bir bulut pufledi. Herkes hayranlıkla soluğunu tuttu. Mira gökyüzündeki gerçek takımyıldızları gösterdi ve çaydanlığın buharı onlarla tamamen uyuştu. Çocuklar sorular sordu ve Mira gülümseyerek yanıtladı.

Profesör Orin de yıldız şenliğine geldi. Mira'nın öğretmesini gururla izledi. "Görüyor musun," dedi, "hayranlık bütün öğrenmenin başlangıcıdır. O küçük çaydanlık bize meraklı kalmayı hatırlattı." Mira başını salladı. Minik yıldız şeklinde bir bulut pufleyen çaydanlığa baktı. Merak etmeyi asla bırakmayacağını biliyordu. Evren gizemlerle doluydu ve o hepsini keşfetmek istiyordu.

Ve böylece Mira aydanlıđını masasında tuttu, her zaman bir galaksi buharı puflemeye hazır. Hayranlıđın ğrenmeyi ateşleyebileceđini ve merakın dünyayı daha parlak yaptığını ğrendi. Her gece yıldızlara yepyeni gözlerle baktı ve ona yolu gösteren küçük aydanlıđa minnettar oldu. Evren engin, ama meraklı bir zihin yıldızlara uzanabilir.